

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 669

гр. Бургас , 08.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на осми юли, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Веселка Г. Узунова
Членове: Таня Д. Евтимова
Александър Д. Муртев

като разглежда докладваното от Таня Д. Евтимова Въззивно частно
гражданско дело № 20212100500923 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.220 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на М. СТ. Д., ЕГН: ***** от к.к. „***“, общежитие „***“, ет.4, ап.442 чрез адвокат Й.Ж. от БАК в качеството ѝ на особен представител против определение от 18.05.2021г., постановено от Районен съд – Несебър по гр. дело № 150/2020г. С това определение съдът е оставил без уважение искането на ищцата М. СТ. Д. да бъде привлечена Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас като трето лице – помагач на нейна страна.

Особеният представител на жалбоподателката изразява несъгласие с определението и твърди, че основанието за привличане на третото лице – помагач е нарушаването на трудовото законодателство и на правата на ищцата, за спазването на които Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас следи. Жалбоподателката изразява надежда, че инспекцията ще я подкрепи, тъй като тя неправилно и дискриминационно е била лишена от правото на труд и заплащане за времето, през което не е допусната до работа. Поради това, жалбоподателката иска от въззивния съд да отмени процесното определение и да задължи районния съд да привлече на страната на ищцата третото лице – помагач Дирекция „Инспекция по труда“.

Ответната страна - Община Несебър не представя писмен отговор и възражение по частната жалба.

Като взе предвид твърденията на страните и представените по делото доказателства, съдът приема следното:

ФАКТИ:

Производството пред Районен съд – Несебър е образувано по искова молба на М. СТ. Д. против Община Несебър. Предявени са следните искове: иск с правно основание чл.213, ал.2 от КТ – да се заплати обезщетение на ищцата за неправомерното ѝ недопускане до работа, което е извършено в нарушение на основното задължение на работодателя да осигури на работника или служителя нормални условия на труд; иск с правно основание чл.352, ал.1, т.7 от КТ – да се признае за трудов стаж времето, през което ищцата не е

работила по трудово правоотношение поради това, че след като е трудоустроена не ѝ е предложена подходяща работа, съобразена с предписанията на органите на медицинската експертиза. В исковата молба е направено искане за привличане на Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас като трето лице – помагач на страната на ищцата.

С определение от 18.05.2021г. Районен съд – Несебър оставя без уважение искането на Д. за привличане на трето лице – помагач. За да постанови това определение, районният съд приема, че ищцата няма правен интерес от привличането на инспекцията като трето лице, тъй като последната не е самостоятелно юридическо лице и нейното правно положение няма да се промени от съдебното решение.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която обжалваното определение поражда неблагоприятни правни последици. Поради това, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна. Този извод се налага по следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл.218 и сл. от ГПК трето лице може да встъпи в делото, за да помага на една от страните, ако има интерес решението да бъде постановено в нейна полза. Третото лице има право да извършва всички съдопроизводствени действия без тези, които представляват разпореждане с предмета на спора. Решението има установително действие в отношенията между третото лице и насрещната страна. Това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла. То не може да го оспорва под предлог, че страната зле е водила делото, освен ако последната умишлено или поради груба небрежност е пропуснала да предяви неизвестни на третото лице обстоятелства или доказателства. В конкретния случай Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас няма правен интерес от постановяването на решение в полза на ищцата. Контролът за спазване на трудовото законодателство, на който се позовава ищцата, за да обоснове искането си за привличане, е възложен на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с чл.399 и сл. от Кодекса на труда и органите на изпълнителната агенция го упражняват в изпълнение на нормативно регламентирания им правомощия. Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас като административен орган няма правен интерес от привличането ѝ като трето лице – помагач, тъй като решението, с което ще се разреши спора между М.Д. и Община Несебър не я обвързва. В съдебната практика е наложено разбирането, че в случаите по чл.219 от ГПК трябва да е налице правен интерес както за привличащото, така и за привлеченото лице. В процесния случай, това условие не е изпълнено. При това положение, не може да има съмнение, че определението на районния съд е правилно и трябва да се потвърди.

Неоснователно е очакването на частната жалбоподателка, че дирекцията ще я подкрепи във водения от нея процес. Дирекцията в качеството си на административен орган може да стори това служебно или при надлежно сезиране, но в изпълнение на нормативно възложените ѝ правомощия, а не в качеството си на трето лице– помагач.

По изложените съображения, частната жалба е неоснователна и трябва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд, шести въззивен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 18.05.2021г., постановено от Районен съд – Несебър по гр.д. № 150/2020г., с което е оставено без уважение искането на М. СТ. Д., ЕГН: ***** от к.к. „**“, общежитие „**“, ет.4, ап.442 за привличане на Дирекция „Инспекция по труда“ – Бургас като трето лице – помагач на страната на ищеца.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____